

πείσεις» αείποτε άπαντῶν ὡςπερ βιβλίον ἀδιόρθωτον καὶ στερεοῖς, τὸ δὴ λεγόμενον, γεγραμμένον τύποις ἀπειργέ με περιπρολήψεων λεσχηνεύειν, φωνῆς μὲν ἐπιτάσει οὐδαμῶς ἀστεία, χειρῶν δὲ κινήσει σχεδόν τι Βουλγαρिकाῖς καὶ βαρβάρους χρώμενος. Ἐτερπόμην δὲ, ἵνα τάληθῆ εἶπω, κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ὄρων αὐτὸν δυσφοροῦντα ἐπὶ τοῖς συχνοῖς μου ἐκείνοις τῶν ἀντιφατικῶν αὐτοῦ δοξασιῶν καὶ προλήψεων καὶ ὑπερφυσικῶν φόβων ἐλέγχους, ἐπεὶ καὶ οὗτος ἀγροικότερον καὶ ὄφρως ἰοβόλου δηκτικώτερον κατειρωνεύετό μου τῇ *Συρόφει* ἐγκύπτοντος καὶ ἐν συνοχῇ εὐλαβεῖ εὐχομένου καὶ τοῖς πατρώοις ἐθίμοις τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων καὶ νηστειῶν ἀσαλεύτως ἐμμένοντος. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἐφαίνετο καθόλου εἰς ἐντελῆ τῆς φιλίας ἀποθησόμενον ρῆξιν.

Ἄλλ' οἶα ἡ τῶν ἀνθρωπίνων γνωμῶν μετᾶστασις! οἶα ἡ τῶν αἰσθημάτων ἐπὶ τοῦ πλάνητος ἡμῶν ἀστέρος ἀλλοίωσις! Παραγενόμενος γάρ ποτε πρὸς τὸν συνήθη κατὰ ἐσπέραν, ἦν ἐν ἀλλαλαγμοῖς μὲν καὶ κυμβάλοις καὶ καλάνδοις καὶ ὀρχήσεσι καὶ ᾠδαῖς ἑορτάζομεν λεληθότες δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς θρησκευτικὰς πίστεις ταῖς Μοίραις καθιερούμεν, ἤκουσα αὐτοῦ οὕτω διαθέρμως περὶ τινος τῶν προλήψεων λέγοντος, οὕτως εὐφραδῶς διεξιόντος καὶ διατραγωδοῦντος τὰ ἀτασθάλως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ζυμβαίνοντα, ὥστε ἀπιέναι μὲν με τοῦ οἴκου μελαγχολῶντι εἰκότα καὶ ὡς ἐν Τροφωνίου μεμαντευμένον, τῆδε δὲ κακείσε τῆς λεωφόρου πλανώμενον διαλογίζεσθαι κατ'ἐμαυτὸν καὶ ἐρωτᾶν μὴ ἄρα εἰκότως πάνυ ἐκεῖνος ταῖς προλήψεσι πείθηται καὶ ταύταις ἀκολουθῆ ὡς δεσποίναις τοῦ βίου καὶ τυράννοις τισὶ τῆς ἐπιγείου κοινωνίας ἄνωθ' ἐποθεν καθεστηκυῖαις. Τίς δὲ ἦν ἡ ἐσπέρα ἐκεῖνη; Ἡ παραμονὴ καλεῖται τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καὶ οἱ πανταχοῦ γῆς χριστιανοὶ πιστοὶ τε καὶ δυσπίστως ἔχοντες, εὐλαβεῖς τε καὶ μή, τοῖς ἀστρολόγοις προσφεύγουσι καὶ τοῖς πολυτρόποις μαντείοις καὶ τοῖς χαρτοπαιγνίοις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι κατὰ τὸν ἐπιόντα ἐνικυτὸν μαθητόμενοι καὶ τὰ ἐκάστω αὐτῶν παρεσκευασμένα τῇ Τύχῃ, εἴπερ οἶόν τε ἐστί, προγνωσόμενοι. Καὶ